

Životopis

Paní Zdeňka Bernatziková (rozená Petrželková) se narodila 25.9 1941 v Příbrami. Její matka se jmenovala Zdeňka Petrželková, rozená Ptáčková (nar.1917), byla ženou v domácnosti a otec Richard Petrželka (nar.1906) pracoval jako kameník. Rodičům se narodil ještě v roce 1946 její mladší bratr Richard.

Krátce po jejím narození se přestěhovali do Mirovic, kde prožili zbytek války. V roce 1947 se rodina přestěhovala do Karlových Varů, protože zde její tatínek měl převzít kamenickou firmu sudetského Němce, který byl zařazen na základě Benešových dekretů do odsunu.

Zde také v roce 1947 nastoupila paní Bernatziková do první třídy základní školy. Po jejím ukončení chtěla studovat na střední keramické škole. Na vybranou školu ale nedostala doporučení, protože jí v roce 1954 odsoudili tatínka za velezradu. Proto se přihlásila na střední hospodářskou školu, kde v roce 1959 získala maturitní vysvědčení. Po studiích dlouho hledala umístění, ale jako dcera nepřítelů nemohla dlouho najít odpovídající práci. Začala proto pracovat jako účetní v opravě automobilů, později v potravinách jako skladnice a poté nastoupila jako servírka v hotelu Imperiál. Po propuštění jejího otce, jemuž byl uložen trest v délce osmi let za velezradu, mohla paní Bernatziková nastoupit na místo recepční. Panu Petrželkovi byl nakonec trest v rámci prezidentské amnestie snížen. Odseděl si necelých sedm a v roce 1961 se vrací. V té době bylo Paní Bernatzikové 19 let.

Později se s kamarádkou Ivanou se rozhodly, že si pojedou vylepšit svoji angličtinu do Velké Británie. Zažádali si o povolenku a v roce 1967 odjeli na původně tři měsíce do Anglie. Nakonec tam zůstaly 2 roky. V prosinci roku 1969 se paní Bernatziková vrací zpět do ČSSR a nastupuje opět do lázeňského sanatoria Imperiál. Návrat ale nebyl tak jednoduchý. Její cesty do Velké Británie si všimli agenti STB, a proto návrat na stejnou pracovní pozici jakou vykonávala před rokem 1967 podmiňovali podepsáním spolupráce s nimi. Nařkli ji, že je špiónka. Paní Bernatziková ale spolupráci odmítla kvůli zkušenostem, které s nimi měla. Nakonec jí sice povolili dále v Imperiálu pracovat, ale nemohla zastávat vyšší funkce.

V roce 1975 se vdala za Vladimíra Bernatzika. Ten pracoval pro ministerstvo hospodářství. V roce 1979 se jim narodila dcera Jana a později syn Jan (1981). Po revoluci od roku 1990 pracovala jako učitelka angličtiny Základní škole

jazyků v K. Varech. Učitelování se jí zalíbilo, a tak v roce 2000 přestoupila na Střední pedagogickou školu a na Gymnázium v Karlových Varech. Zde pracovala až do roku 2014. Od té doby je v důchodu.